Dosarul nr. 5r-369/2026
4-26009383-12-5r-28012026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 martie 2026 *****

Instanța de judecată având în componența sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sergiu Ciobanu
Grefier: Maria Darie
Cu participarea:
Petiționarului: Igor Baciu;
Avocatului: Lilian Osoianu;
În absența:
Agentului constatator din cadrul IP Botanica a DP Tătaru Criscentian;

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba română, contestația depusă de petentul *****, împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a DP al IGP a MAI, Tătaru Criscentian din 14.01.2026, întocmite în privința lui *****, în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de judecată,-

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Termenul de examinare a cauzei: 30.01.2026 - 31.03.2026.
Procedura citării a fost legal executată.
audiind participanții la ședință, examinând materialele cauzei, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

La data de 14.01.2026 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, Tătaru Criscentian, a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI06 533369 cu privire la contravenția prevăzută de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, ********,*** la data de 02.01.2026, în jurul orelor 14:10 min., aflîndu-se în pe str. *****, *****, scara blocului locativ, manifestând un comportament agresiv și neadecvat, exprimându-se cu cuvinte injurioase și necenzurate a început a bate în ușa vecinului sau din apartamentul nr. 91, cet. Topal Iurii, fără careva motive, astfel prin acțiunile sale a încălcat ordinea publică.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, adoptată la data de 14.01.2026, ***** a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 28 u.c., echivalent cu 1400 lei.

La data de 20.01.2026 cet. ***** a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a DP al IGP al MAI, adoptată la data de 14.01.2026.

În motivarea contestației petentul ***** a indicat că consideră că procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, din care motiv acesta este posibil de a fi încetat.

Apărătorul în ședința de judecată a solicitat admiterea contentației în modul formulat indicând că, de către agentul constatator au fost încălcate prevederile art. 443 din Codul contravențional, or, lui ***** nu i-a fost asigurat dreptul la avocat, precum şi nu i-au fost aduse la cunoștință drepturile, fapt pentru care survin urmările prevăzute de art. 445 CC. În conformitate cu prevederile art. 445 CC nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție stipulează că neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor şi faptelor indicate la art.443 CC are ca efect nulitatea acestuia.

În ședința de judecată contravenientul ***** a susținut contestația depusă pe motivele invocate și a solicitat admiterea acesteia, menționînd că anterior de către vecini a fost batjocorit, iar în acea zi, din motiv că vecinii făceau zgomot, a mers la ușa acestora și a bătut în ușă pentru a-i deschide, aceștia nu au deschis și el s-a întors în apartamentul său.

Suplimentar indică că după ceva timp i-a bătut la ușă poliția care i-a întocmit procesul- verbal contravențional în privința sa cu care nu este de acord și solicită încetarea procesului contravențional din lipsa faptului.

Agentul constatator Tătaru Criscentian, fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecă, nu s-a prezentat, nu a comunicat motive le neprezentării și nu a solicitat amînarea cauzei din care motiv a dispus examinarea prezentului demers în absența sa, cu expedierea ulterioară a copie hotărîrii.

Astfel, instanța de judecată consideră că au fost întreprinse toate măsurile posibile de citare a făptuitorului și, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, precum şi având în vedere practica Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldova) instanţa judecătorească concluzionează că, amânarea examinării cauzei nu poate fi nelimitată, fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În plus, CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 277-A, p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă şi de a se apăra.

Prin urmare, instanța în temeiul art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, a apreciat posibilă examinarea cauzei, în absența agentului constatator care a fost citat legal, cu expedierea ulterioară a copiei hotărârii.

Audiind explicaţiile participanților la proces, examinând contestaţia înaintată în raport cu materialele cauzei, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii:

În sensul art. 395 alin. (1) p.2) și (11) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(11).

Conform materialelor dosarului s-a constatat că, *****, la data de 02.01.2026, în jurul orelor 14:10 min., aflîndu-se în pe str. *****, *****, scara blocului locativ, manifestând un comportament agresiv și neadecvat, exprimându-se cu cuvinte injurioase și necenzurate a început a bate în ușa vecinului său din apartamentul nr. 91, cet. Topal Iurii, fără careva motive, astfel prin acțiunile sale a încălcat ordinea publică.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, Tătaru Criscentian, adoptată la data de 14.01.2026, ***** a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 28 u.c., echivalent cu 1400 lei.

Contravenientul *****, ne fiind de acord cu procesul-verbal și decizia sus indicate, le-a contestat.

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin.(8).

La data de 20.01.2026 contravenientul ***** a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al DP a IGP al MAI, din 14.01.2026.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestația este depusă în termenul prevăzut de alin. (1) art. 448 Cod contravențional.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 14 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșita din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare prestabilită, sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reișind din prevederile art.
440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 354 alin. (1) Cod contravențional, huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore.

Ordine publică înseamnă o totalitate de relaţii sociale, ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a instituţiilor de stat şi publice.

Obiectul juridic îl constituie ordinea publică, iar obiectul special suplimentar constituie viața și sănătatea, cinstea și demnitatea, libertatea persoanei și dreptul la proprietate.

Prin urmare, contravenția de huliganism nu prea grav este exprimată prin acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiuni alternative descrise supra.

Latura subiectivă a contravenției în cauză, se caracterizează prin vinovăție intenționată, intenție directă, astfel, contravenientul înțelege că încalcă ordinea publică și

exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că acostează jîgnitor persoana, acțiuni ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice.

Astfel, instanţa consideră că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăţia lui ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, deoarece în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, *****, la data de 02.01.2026, în jurul orelor 14:10 min., aflîndu-se în pe str. N.Zelinski, 33/2, *****, scara blocului locativ, manifestând un comportament agresiv și neadecvat, exprimându-se cu cuvinte injurioase și necenzurate a început a bate în ușa vecinului său din apartamentul nr. 91, cet. Topal Iurii, fără careva motive, ceea ce corect a constatat agentul constatator.

De asemenea, vinovăţia lui ***** este integral dovedită și prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată și anexate la materialul contravențional și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție din 14.01.2026 care a fost semnat de către ***** fără careva obiecții; informația 112 din 02.01.2026, ora 14:43 min; rapoartele din 02.01.2026; proces-verbal de constatare din 02.01.2026; proces-verbal de audierea contravenientului din 14.01.2026; raport din 14.01.2026; și alte materialele relevate cauzei ect.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui ***** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe el nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept.

În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului ***** în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente

prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul ***** nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Respectiv, instanța de judecată notează că, în cursul cercetării judecătorești s-a adeverit prin probe verosimile și pertinente că, ***** a încălcat prevederile art. 354 alin. (1) Cod contravențional din care considerente a fost sancționat de către agentul constatator.

Instanța reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, ***** nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărârii contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea prevederilor prezentului cod. Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, precum și circumstanțele atenuate sau agravante.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientei, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin.(1) Cod contravențional.

Conform juriprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Nicoleta Gheorghe vs România, s-a arătat faptul, că dacă instanțele naționale, prin hotărâri motivate, analizează motivele de nulitate invocate în speță și consideră că acestea nu atrag nulitatea procesului verbal, în sensul dorit de petent, acest aspect este suficient pentru a nu pune la îndoială echitatea procedurii în cauză, sau, mai concret, respectarea dreptului acestuia de a beneficia de prezumția de nevinovăție.

Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 533369 din 14.01.2026 prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional, instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) al Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

Argumentele apărătorului contravenientului precum că ***** nu se face vinovat de comiterea contravenției de huliganism, instanța le consideră neîntemeiate și le respinge, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat în mod incontestabil vinovăția acestuia în comiterea faptei contravenționale, prin suficiente probe directe, utile şi veridice, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, care în ansamblu coroborează între ele.

Mai mult ca atât instanța reține că poziția contravenientul ***** de nerecunoaștere a vinovăției nu echivalează cu încetarea procesului din lipsa faptei contravenționale, odată ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Or, nerecunoașterea vinovăției de către contravenient reprezintă o metodă de apărare şi un drept al contravenientului de a nu se auto incrimina, garantat de art.377 din Codul contravențional.

Afirmațiile apărătorului precum că acțiunea lui ***** prin care a bătut în ușa vecinului deoarece se auzea zgomot, nu constituie loc public și o încălcare a ordinii publice, instanța le consideră declarative și le respinge, or, fapta contravențională a avut loc în scara blocului comun.

Cât privește argumentele apărătorului contravenientului, precum că la momentul întocmirii procesului- verbal cu privire la contravenție ***** nu a fost asigurat cu un apărător în temeiul art. 443 Cod contravențional și nu i-au fost explicate drepturile sale, instanța de judecată le consideră neîntemeiate și le respinge, or, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție de către agentul constatator au fost respectate întocmai normele procesuale de constatare a faptei contravenționale, or, din conținutul procesului-verbal recurat reiese că la rubrica „obiecții” contravenientul a indicat „că nu are obiecții” prin urmare se constată că contravenientul i-a fost explicat în mod amănunțit și într-o limbă pe care o posedă fapta contravențională incriminată, iar faptul dezacordului cu fapta incriminată nu poate prevala cu neaducerea la cunoștință a faptei incriminate.

Suplimentar, instanța reiterează că în pct.15 și 17 din cauza Marius Haiducu și alții împotriva României din 13 martie 2012 (pct.12) CEDO subliniază despre necesitatea instanțelor naționale în cursul procedurilor contradictorii de a asigura petiționarilor dreptul de a fi audiați și de a susține toate argumentele pentru a-și demonstra nevinovăția. Iar, simplul fapt că instanțele au decis, motivat, să nu acorde încredere anumitor elemente de probă pe care nu le-au considerat credibile și să se bazeze mai mult pe altele, care

figurau, de asemenea, la dosar, nu poate afecta procedura în cauză prin inechitate sau arbitrar.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care sa dispus recunoașterea lui ***** vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către ***** în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În circumstanţele enunţate, instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestaţiei lui *****, prin urmare aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal şi decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a DP al IGP a MAI din 14.01.2026, întocmite în privința lui ***** în baza art.354 alin. (1) Cod contravențional urmează a fi menţinute fără modificări.

Pentru aceste motive şi în conformitate art.457-458, art.460, art.462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge contestația depusă petentul ***** asupra procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica al DP al IGP a MAI, Tătaru Criscentian din 14.01.2026, întocmite în privința lui ***** în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

Hotărirea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Sergiu Ciobanu**